

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 88:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove m.v. (Omlægninger i selskabsbeskatningen m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 6/12 89. Første behandling 8/12 89. Betænkning 11/12 89. Anden behandling 12/12 89. Tillægsbetænkning 12/12 89).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Lykketoft (S):**

Vi er faktisk nogle, der er optaget af, om man dog ikke kan få samarbejdet herinde i Folketinget til at fungere og fungere bedre, og netop derfor har i hvert fald jeg været bekymret over statsministerens krav om, at den sag, der nu er på dagsordenen, skal færdigbehandles her den 28. december 1989. Ikke fordi det betyder, at vi skal holde møde mellem jul og nytår, men fordi det er en form for handlekraft og magtdemonstration fra statsministerens side, som er udtryk for det modsatte af omtanke.

Statsministeren har det med at polemisere mod ordvalg, vi andre bruger, også ordvalg, vi aldrig har brugt. Jeg synes, statsministeren burde være mere optaget af sagens realiteter, nemlig at det, vi står med udsigt til her, er, at regeringen om et øjeblik gennemtrumfer et frontalt aftalebrud, der forpester samarbejds klimaet her i Folketinget.

Socialdemokratiet har, selv om vi er blevet utrolig dårligt behandlet, gjort os umage for at undgå den situation. Vi har stillet et ændringsforslag, som vi mener regeringen netop burde

have givet sig selv en måneds tid til at overveje og overveje positivt, nemlig forslaget om, at vi om ikke andet så fra 1993 får en avancebeskatning på store aktiesalgs fortjenester, så de spekulationshuller, der åbnes ved en isoleret nedsættelse af selskabsskatten, under alle omstændigheder forhindres.

Socialdemokratiet har stillet dette ændringsforslag for at komme i en situation, som, hvis det kan vedtages, vil indebære, at vi kunne undgå at opfatte det, der nu sker, som et eklatant brud på skatterefterskiftet. Vi har også sagt, at vi var villige til at justere på ændringsforslaget, så det kunne blive modsvaret af tabsfradrag, hvis det var det, der var barrieren, og vi har understreget, at der ikke hermed lægges op til nogen varig afskaffelse af 3-års-reglen i denne form. Men i øvrigt vil forslaget på grund af dets bundfradrag jo betyde, at langt, langt de fleste – formentlig 95 pct. af dem, der ejer aktier – aldrig vil komme i nærheden af en avancebeskatning, fordi det er meget små beløb, de handler for.

Hvis vores ændringsforslag ikke kan vedtages, må vi stemme imod lovforslaget som helhed, fordi vi helt ubetinget må fastholde, at en isoleret nedsættelse af selskabsskatteprocenten er et brud på skatterefterskiftet af 19. juni 1985, hvis lovforslaget gennemføres uden ændringer og uden forståelse med Socialdemokratiet.

Det er blevet fremført, at det ikke var skatterefterskiftet, når aktieselskabsskatteprocenten i 1985 jo var blevet gennemført forud for aftalen om den store skatterefterskiftet. Det er ikke sandt. Denne aktieselskabsskatteforhøjelse blev entydigt og efter krav ikke mindst fra Det Radikale Venstre, men også fra Socialdemokratiet inkorporeret i aftalen. Den daværende skatteminister understregede også, allerede da han foreslog selskabsskatteforhøjelsen i 1985, at han fortsat betragtede det som et element i skatterefterskiftet, og Det Radikale Venstre udtalte i sit betænkningsskildring vedrørende selskabsskatteforhøjelsen dengang, og jeg citerer med formandens tilladelse Det Radikale Venstres betænkningsskildring fra marts 1985:

»Det Radikale Venstres medlem af udvalget ser forhøjelsen af selskabsskatten fra 40 til 50 pct. som et led i den kommende skatterefterskiftet. Forhøjelsen har fra alle sider været betragtet som et vigtigt led i bekæmpelsen af skattetænk-